

heden aldrig været. Der har paa disse Omraader ikke været ført Strid mellem Parti og Parti, men vel en Strid mellem de forskellige Anskuelser, og anderledes bør det heller ikke være. Denne Uenighed er vel ikke større, end at man med god Villie altid kan komme over den, ligesom det synes, at man nu er paa Veje til at faa en fredelig Løsning af forskellige af de Spørgsmaal, som tidligere har vakt bittermest Strid. Men jeg vil henstille til Regeringen, om den ikke kunde gøre et og andet, som kunde lette Forstaaelsen paa disse forskellige Omraader.

Der er jo lagt en overordentlig stor administrativ Myndighed i Regeringens Haand ved forskellige Love, og i Medfør af Situationen maa Regeringen have en udstrakt administrativ Myndighed — vi ser det samme i alle Lande —, men det er i høj Grad ønskeligt baade for Regeringens og for Rigsdagens Skyld, at der bliver saa megen Forstaaelse og saa megen god Villie omkring disse forskellige administrative Skridt som muligt, og til det Formaal kunde Regeringen, synes jeg, i højere Grad, end det hidtil har været Tilfældet, sætte sig i Forbindelse med Rigsdagen. Vi har med stor Glæde modtaget de Redegørelser, som vi ved forskellige Lejligheder har faaet fra den højtærede Udenrigsminister om vort Forhold til Udlandet — det har særlig været om handelspolitiske Forhold —, og jeg tror, at disse aabne og klare Redegørelser, som den højtærede Udenrigsminister har givet Rigsdagens Medlemmer i lukkede Møder, til forskellige Tider har været meget heldbringende til at forebygge Misforstaaelser af det ene og det andet og til saa meget som muligt at skabe den Samstemning og Tryghed, som er noget af det væsentligste under en Situation som den nuværende. Jeg ønsker, at dette maa blive fortsat i udvidet Omfang, og at der ogsaa med Hensyn til de administrative Forholdsregler, som ligger under Indenrigsministeren, Justitsministeren og Forsvarsministeren, til Tider i hvert Tilfælde blev givet saadanne udførlige Redegørelser for samtlige Rigsdagens Medlemmer. Det vil vel i Regelen være saaledes, at der er adskilligt, som ikke kan siges i et offentligt Møde, uden at det gør Fortræd, men i et

lukket Møde kan det meste deraf siges, og alle Rigsdagens Medlemmer vil da faa Lejlighed til at bede om Oplysning med Hensyn til, hvad der maatte forekomme dem dunkelt, og til at øve deres Kritik og gøre deres Henstillinger til Regeringen. Det vilde være i højeste Grad betydningsfuldt, om det maatte ske.

Vel maa det indrømmes, at Regeringen aldrig har nægtet, hvad den selvfølgelig heller ikke kunde, at besvare Spørgsmaal, som er rettede til den fra Finansudvalget, i hvilket der har fundet ikke saa faa Konferencer Sted netop med de Medlemmer af Regeringen, jeg her har sigtet til, men der er alligevel noget utilstrækkeligt og skævt ved disse Konferencer mellem Regeringens Medlemmer og Finansudvalget. For det første har Finansudvalget aldeles ingen Myndighed ud over den at behandle Finanslovsforslaget og gøre Indstillinger derom til Tinget, nogen Beslutningsmyndighed har det ikke, det er kun af rent praktisk Nødvendighed, at man i adskillige Tilfælde har fulgt den Fremgangsmaade, at en Minister konfererer om en administrativ Foranstaltning af særlig principiel Betydning eller om Udførelsen af visse Love med Finansudvalget og i en Tilslutning derfra finder et Rygstød til at handle, faar en Forvisning om, at det Ansvar, under hvilket han handler, ikke vil blive gjort ham for tungt. Der er altsaa rent praktiske Grunde til disse Konferencer med Finansudvalget, men i en Periode som den nuværende slaar det ikke til. Medlemmerne af Finansudvalget skal igen overfor Partierne gøre Rede for, hvad Ministeren har sagt, Forklaringen skal altsaa gaa igennem et Mellemlid og kan aldrig blive saa fyldig, saa udtømmende og saa beroligende, som naar den bliver givet direkte. Der kan være mangfoldige Medlemmer i Tinget, som paa det ene eller det andet Omraade sidder inde med en Sagskundskab eller med saadanne Betingelser for at trænge dybere ind i Sagen, som maaske ingen af Finansudvalgets Medlemmer har, og der vil blive tilbage en vis Uklarhed og Utryghed. Tingets Medlemmer vil gaa omkring med en Fornemmelse af, at de ved en Smule, men utilstrækkeligt, og derfor er de heller ikke